

Art hotel

Art

Piše **Saša Janjić**

Da bi jedan grad istinski postao velika metropola i značajan turistički i ekonomski centar, mora posedovati infrastrukturu i kapacitete za takav poduhvat. Ako zaista želimo da u našem gradu vidimo mnogobrojne turiste, kao u (da ne pominjemo velike svetske centre već gradove iz neposrednog okruženja) Budimpešti, Pragu ili Beču, moramo, pored mnogobrojnih stvari koje treba promeniti, pre svega negde smestiti sve te potencijalne turiste. Jedna od rana Beograda bili su, između ostalog, i smeštajni kapaciteti, odnosno hoteli. Njihov nedostatak i zastarelost bili su vidljivi na svakom koraku. Od pre nekoliko godina stvari su počele da se menjaju, otvoren je veliki broj novih objekata, a jedan među njima skrenuo je pažnju na sebe originalnim konceptom i novim idejama. Naime, u samom centru grada, u ulici Maršala Birjuzova, locirao se hotel koji nosi naziv *Townhouse 27*. Smešten u starom jezgru grada,

hotel je iskoristio sve prednosti urbane strukture ovog dela grada, kao i nesumnjivi šarm koji on poseduje. Male, živopisne ulice, gradska vreva, mnoštvo radnjica i restorana dodatno doprinose ugođaju i pružaju pravu sliku starog Beograda. Za razliku od novobeogradskih megaobjekata koji izgledaju kao da su pravljeni po određenom kalupu, *Townhouse 27* je moderno zdanje koje odmah stavlja do znanja da se radi o jedinstvenom objektu s određenim identitetom. Ovo novo zdanje arhitektonski i koncepcijski privlači pažnju i pravi odmak od klasičnog hotelskog objekta. U svetu postoji veliki broj takozvanih *design* ili *boutique* hotela, koji posetiocima nude kompletno osmišljen i izdizajniran prostor. Od velikih dizajnerskih imena, preko

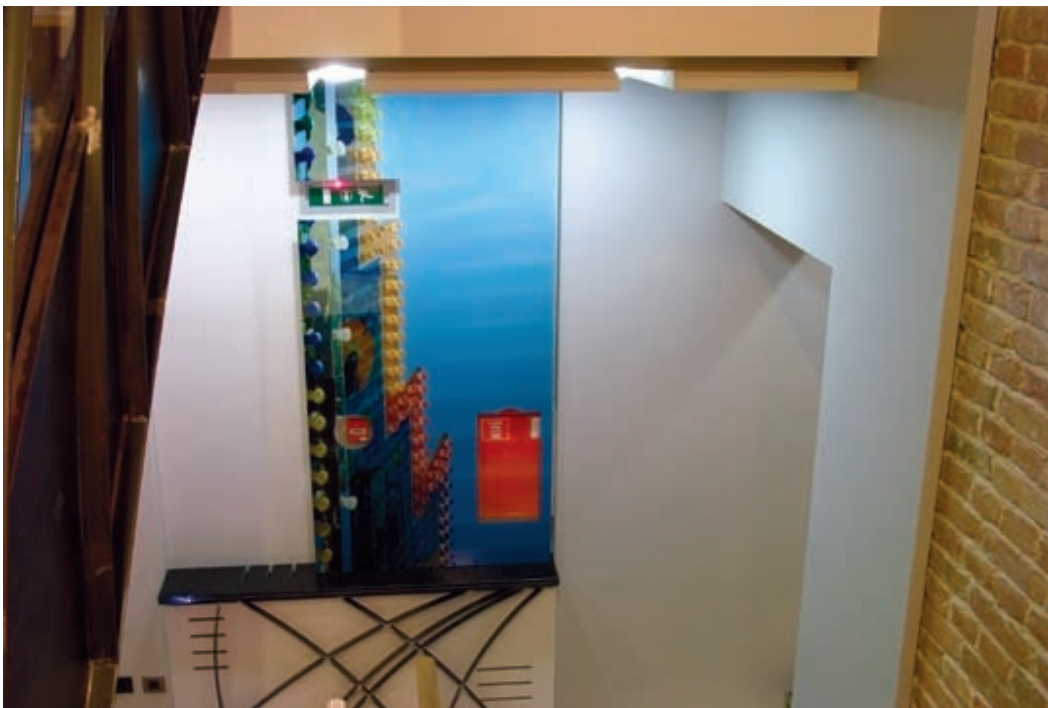
poznatih umetnika i javnih ličnosti, svi ti objekti imaju za cilj da ponude nešto novo i originalno. *Townhouse 27* odlazi korak dalje i u celokupan prostor hotela, osim originalno izdizajniranog prostora i minimalističkog nameštaja, unosi i originalna umetnička dela, spajajući tako smela arhitektonska, dizajnerska i umetnička rešenja. Specifičnost hotela

Townhouse 27 leži u činjenici da je kompletno opremljen radovima poznatog beogradskog vajara Gabriela Glida. Ovaj umetnik se pojavio na našoj umetničkoj sceni krajem osamdesetih i početkom devedesetih godina. Zajedno sa Zdravkom Joksimovićem, Srđanom Apostolovićem, Batom Krgovićem i Dragoslavom Krnjajskim, Gabriel Glid je bio je predvodnik takozvane nove škole beogradske skulpture.

Konceptom uređenja prostora ovaj objekat više podseća na neku galeriju ili muzej, nego na ekskluzivni hotel

Glidov inovativan pristup, rad u različitim materijalima i konstantna inovacija, kako tehnologije tako i tema koje je obrađivao, doneli su mu mnoga priznanja i njegov rad učinili vidljivim i preko granica naše zemlje. Skulpture, objekti, printovi, fotografije i crteži raspoređeni su po celom hotelu i, pored estetskog momenta, doprinose stvarnom osećaju ekskluzivnosti. Radovi su podjednako smešteni u sve javne prostore, kao što su recepcija, kafe, konferencijske sale i mnogobrojni

hodnici, ali i u same sobe. U svakom od ovih prostora nalaze se originalna dela, koja su u nekoliko slučajeva pravljena i osmišljavana isključivo za konkretan prostor. Na izvestan način posetioci su u prilici da pogledaju malu retrospektivu Glidovih radova, od nešto starijih skulptura i objekata, pa do najnovijih radova. Kroz sve radove provlači se nekoliko motiva i tema koje prate osnovnu zamisao i uređenje prostora. To su motivi koje Glid već godinama koristi u svom radu, ali i neki novi koji su vidljivi na velikim crtežima i printovima. Pored velikog broja umetničkih radova, Glid je zaslužan i za total dizajn hotela, koji se pre svega odnosi i na ceo prateći vizuelni materijal, logo, kataloge, brošure, menije. Zaokružujući celokupnu priču Gabriela Glida, njegov odmeren i pročišćen jezik daje dodatni kvalitet ovom hotelu. Tokom svoje uspešne karijere Glid se pokazao i kao izuzetno dobar fotograf. Svoje dobro poznavanje fotografije i prednosti fotografije kao medija umetnik je iskoristio da bi

doimaju kao integralni i organski delovi samih prostora i nisu tu da ulepšaju ili dopune. Oni pričaju svoju priču i doprinose izuzetno prijatnom ugođaju, koji skoro podseća na kućnu atmosferu. Sve je u ovom hotelu nepretenciozno i nenametljivo, a opet izuzetno i ekskluzivno. Pažnja koja je posvećena detaljima vidljiva je na svakom koraku. Neobično rešen šank kafea, koji vizuelno nosi pečat rada pod nazivom *Pregaženi*, jednog od najboljih Glidovih radova, veliki printovi na kliritu koji skrivaju sigurnosne i ostale elemente koji su sastavni delovi svih hotela, pa do objekata i skulptura, sve ukazuje na jedno promišljeno i konceptijski potpuno osmišljeno delo. U svim aspektima delovanja vidljiv je rukopis i pečat Gabriela Glida, a njegov odmeren i pročišćen jezik daje dodatni kvalitet ovom hotelu. Tokom svoje uspešne karijere Glid se pokazao i kao izuzetno dobar fotograf. Svoje dobro poznavanje fotografije i prednosti fotografije kao medija umetnik je iskoristio da bi

njima opremio sve apartmane. Fotografije štampane na kliritu nalaze se iznad uzglavlja kreveta u svim sobama i specifične su po formi u kojoj su predstavljene i neobičnim motivima. Urađene na kliritu, bez klasičnih ramova, fotografije više podsećaju na plazma ili LCD ekrane, potpuno korespondirajući s ekranskom kulturom u kojoj živimo. Potpuno neočekivano, ali i veoma smelo, Glid je, u skladu s ekranskim karakterom svojih radova, pošao od pretpostavke da i sami motivi moraju biti u skladu s formom postavke. Motivi i atmosfera sa njegovih inspirativnih fotografija sve su - samo ne narativne. Neko bi očekivao da vidi zanimljive pejzaže Beograda ili prizore koje obično vidamo na razglednicama ili u turističkim prospektima. Za razliku od ovakvih prizora, motivi koje umetnik koristi su vizuelni elementi koji formulišu našu vizuelnu kulturu i savremeni informatički karakter globalnog sveta. Detalji, noćni prizori, slike iz svakodnevnog života, obični predmeti, puste ulice, fotografije urađene velikom ekspozicijom, arhitektura, svi oni nalaze svoje mesto u Glidovom objektivu. Posebnu priču predstavlja veliki print postavljen spolja na bočnoj strani zgrade. Da bi upotpunio vizuelni izgled objekta, ali i napravio svojevrsnu barijeru od susednih zgrada koje svojim izgledom narušavaju vizuelno jedinstvo i kompaktnost, Glid je iskoristio genialno rešenje i na meš platnu, bilbordu velikih dimenzija, ponovio samu sliku koja se inače može videti iz hotela. Ovo ponavljanje sadržaja ima za cilj da stvori svojevrsnu iluziju i, nezavisno od godišnjeg doba i promena, pruži jedinstvenu sliku, koja ne skriva već pojačava doživlja i osećaj realnosti. Ovaj print, istovremeno praveći distancu, ali i zamrzavajući realno stanje u kombinaciji s real-

nim prizorom koji se proviđi kroz print, stvara zanimljivu igru preklapanja sadržaja, svetlosti i prizora. Pažljivim odabirom radova i njihovim postavljanjem u prostor, izborom svetla i ostalim elementima kreiran je total dizajn prostora koji, zbog specifičnosti zahvata, nema paralele u našoj sredini. Kao svaki dobar vajar koji pre svega prostorno razmišlja, Glid je svojim radovima pružio priliku da ne remete funkcionisanje, ali da istovremeno svojom formom i strukturom maksimalno dođu do izražaja i ostave upečatljiv utisak na posmatrača. Čini se da je svaki rad dobio tačno određeno i zasluženo mesto i da na bilo kom drugom mestu, sem na onom na kome se nalazi, jednostavno ne bi funkcionisao. Konceptom uređenja prostora ovaj objekat više podseća na neku galeriju ili muzej, nego na ekskluzivni hotel. Uprkos činjenici da se radi o hotelu, radovi koji se nalaze u ovom objektu govore nam da ne mora sve biti stereotipno i da je nekad mali odmak od uobičajenog više nego poželjan. Rezultat je autentična celina, od koje koristi ima i umetnik, ali i posetilac jer je okružen ostvarenjima savremene umetnosti. Na kraju možemo konstatovati srećnu okolnost da još uvek postoje ljudi koji veruju u umetnost, njen vizionarski karakter i sve ono što ona može da pruži.

